

Liten Resumé från höstens första möte i augusti 2015

När man spelar bowling som jag gör, ska gudarna veta att det inte alltid går så bra, men då gäller devisen att man skall minnas bara bästa serien. Så tycker jag väl att vi kan bestämma oss för att göra med sommarens väder. Vi glömmer den regniga tråkiga början utan det får det bli den här sista soliga månaden som gäller. Och solen sken så underbart den här första månadsträffen (glöm inte att det numera heter månadsträffar). Vi har kommit fram till att just ordet **möte** låter nästan lite stelt. Och **vem** kan påstå att **våra** träffar är stela? Jo möjligtvis den som aldrig har varit där.

Som sagt, solen strålade och vi kan väl inte annat än säga att vi även har ett strålande höstprogram. Kent hann bara med att redogöra för en bråkdel av det innan den utlovade underhållningen, som idag var ingen mindre än **Trio me Bumba**. Tänk att dom har hållit på i **58** år. Måste nästan vara som ett längre äktenskap kan man tänka. I princip har dom ju funnits i hela ens vuxna liv. I dag var trion reducerad till två, nämligen Bertil Lindblom och Janne Lindqvist. Visserligen hade Janne med sig sin käresta sa han, en **väldigt** kurvig dam tyckte jag mig se på långt avstånd och med dålig syn. Men damen ifråga visade sig vara Jannes basfiol. Deras presentation av sig själva var, två äldre distingerade gentlemän. Men det konstiga är att när dom sen sätter igång och spelar, så låter det precis som det alltid har gjort i alla dessa 58 år, det vete sjutton hur det hänger ihop. Det är säkert något elektroniskt som den i saligt minne bevarade Tage Danielson skulle ha uttryckt det.

Väl värt att återkomma till höstprogrammet. Ingenting har egentligen försvunnit ur programmet, däremot har det blivit ett par sidor tjockare för att få plats med nytillkomna cirklar och arrangemang. Vi har ju lagt manken till för att få riktigt bra underhållning på våra träffar. **Trio me Bumba** blev en mycket bra inledning på terminen, men håll i er, nästa träff kommer verkligen inte att gå av för hackor. Då har vi något alldeles extra (tror vi), en av de första stå-upp-komikerna i Sverige, nämligen **Thomas Oredsson**.

Hur det var att vara ung på 50-talet, verkar tydligen väcka både ljuvliga och kanske andra minnen, för intresset för den cirkeln är så stort att det finns både nybörjarkurs och en fortsättning.

För att inte tala om cirkeln **"Mobiltelefonen och Plattan"**, den måste vara guld värd. Och vad bättre är att vid samtal med Pelle, vår cirkelledare, visar det sig att det bara är att gå dit tisdagen den 8 sept. Ingen föranmälan alltså, konstigt vad allting kan kännas enkelt ibland. Så häng på vet jag, för jag tror att den cirkeln kommer att spara in många svordomar över de teknikens under som ibland övergår till att vara vidunder.

Den över måttan rosade cirkeln **"Huddinges historia"** kommer alldeles säkert att öka på hemkänslan för den egna kommunen, som det ofta brukar bli när man känner till hur livet en gång har sett ut i ens hemtrakter.

Glöm heller inte bort Promenadgruppen på onsdagar kl 9:30 med Barbro. Men skulle det vara så att du efter promenaden känner dig alldeles för nyttig och duktig så kan du redan samma dag råda bot på det, genom att följa med på en Pubkväll. Det är bara att slinka in på **Fatburen** på Patron Pers väg 10 och ta en öl eller två eller lika många glas vin kanske, så har du genast rätt bot på morgonens duktighet. Fast å andra sidan, det ena utesluter inte det andra.

(Pssst... Dom serverar mat också, så kan diskhon också få vila sig lite grand.) Tiden är 16:00.

Hade jag varit sisådär 14-17 år nu så hade jag förmodligen uttryckt mej som följer: *Kolla in va´ fett bra me´teatrar, man kan hänga med panchisarna på.* Ja, det är verkligen ett rikt och varierat utbud och har du en blandad smak och känner att du egentligen vill se allt så är det bara att gå lös i godispåsen eller så väljer du ut just din favoritpralin.

Som vanligt till det alltid lika efterlängtade kaffet så blev det ju lottdragning. Detta lotteri med till stor del egenhändigt tillverkade vinster. Denna form av lotteri är vi nog ganska ensamma om kan jag ana

när man pratar med andra föreningars medlemmar. Men vi behöver fler flinka fingrar, både män och kvinnor kan bidra. Så vill du väcka din kreativa ådra till liv och göra en insats i vår textilverkstad, tveka inte att anmäla dig. Du som har deltagit i syjuntor under dina år, har säkert vid ett och annat tillfälle saknat de stunder när man har sluppit att dryfta **världsliga** problem, och helt kunnat få ägna sig åt de mest Ovärldsliga av problem som överhuvudtaget kan diskuteras. Och ni gubbs som alltid undrat över vad som tisslas om på syjuntorna, häng med så kommer ni äntligen att få svaret på den frågan.

Ja, ibland är man stel i tanken. Vi har inte riktigt kunnat ta till oss detta faktum att vi faktiskt **HAR** fler medlemmar numera. Det förmodade antalet gäster som kommer till våra träffar har ökat med ett drygt tjugotal och i fortsättningen ska vi se till att duka upp därefter. Lite rörigt kan det bli, men nästa gång garanterar vi att vi ska ha gott om platser för då är risken att vi kommer att bli ytterligare några fler.

Som vanligt har vi sparat det bästa till sist. En alldeles, alldeles underbar disk som vi alldeles underbara kaffetanter kommer att ta hand om på bästa sätt. Och när vi är färdiga säger vi som Roy och Roger dom i Macken ni vet...

... hej då köket, vi ses 29 september.

Eva L